

Karel Funk

OZDRAVĚNÍ ČAKER

Čakry, též lotosy nebo kola, korlos, disky jsou střediska astrálního a éterického těla podél páteře. Jsou v nich nastřádány síly a sklony, pěstované v minulosti, i latentní kladné schopnosti. V tomto smyslu jsou prazákladem zdraví. V křesťanské mystice jsou lotosy nazývány pečetěmi, podle Zjevení sv. Jana. Jsou to pečeti, jimiž je zapečetěna kniha života, kterou může otevřít jen Beránek - symbol čistoty a nevinnosti. K samostatnému poznání existence lotosů dospěla například Terezie z Avilly, která z opatrnosti před církevní cenzurou hovoří pouze o sedmi hradních komnatách. Postupnou sebeočistou a vývojem se ožívují, pročistují a probouzejí se v nich čistší vlastnosti a schopnosti. Stávají se pak i mimosmyslovými postřehovacími orgány. Hadí síla, která spí stočena při spodním konci míchy, se duchovním vývojem probouzí a proudí vzhůru jako rtuť v teploměru. Vyjíždí kanálky v páteři a oživuje lotosy.

Není dobré probouzet hada předčasně. Může i uštknout. Uspíšené a prudké vyzvednutí této síly, není-li předcházeno a provázeno morální očistou, může mít nežádoucí účinky na naše duševní zdraví a povahu v podobě předčasného rozvíření spících negací a jejich nezvládnutí. Může dojít i ke zdeformování vývoje lotosů, takže tyto orgány, umožňující posléze nadmyslové vnímání, vnímají zkresleně. Stává se to při absenci charakterové a morální čistoty. Řada dnes publikovaných „jasnovidných“ zážitků pochází právě z těchto klamů.

Kundalini - Hadí síla či Hadí oheň je tvůrčí energie, ženský kosmický tvořivý princip v makrokosmu i mikrokosmu, životní proud univerzální boží tvořivé síly. Určitými jogickými či mystickými praktikami ji lze z její latentní polohy vybudit a vyvést kanálkem uvnitř páteře v jemnohmotném těle až nad hlavu do nejvyššího lotosu sahasrara, kde se spojí se základním mužským principem, který je jejím Prazákladem. U běžných lidí se tato vitální energie projevuje pouze v souvislosti s plodivou silou, nutnou k udržení rodu. Její vyzdvižení pročistěnými lotosy do nejvyššího lotosu (horní část hlavy a částečně nad fyzickou hlavou) přináší transcendentní zkušenost - splynutí s Absolutnem, které se poznává jako náš Prapůvod, Prazáklad. Křesťanská mystika nazývá tento stav mystickou svatbou. Hadí síla je v ní individuální božskou Matkou čili posvátnou Pannou moudrosti, která se u mystika zasnubuje s Ježíšem Kristem. K těmto stavům lze dospět i bezpečněji. Násilné vybudování Hadí síly přinese jen chaos duše.

Sebeočistným a sebevýchovným vývojem se Hadí síla probouzí přirozeně, úměrně duchovně-morálnímu pokroku jedince i jeho karmickým okolnostem, aniž by o tom žák musel cokoli vědět či se o to záměrně snažit. Její cílené vyzdvižení může být předčasné v tom smyslu, že lotosy, kterými při svém klouzání nahoru prochází a rozráží a aktivizuje je, nejsou vždy ještě dostatečně morálně očistěné. Jejím průchodem se v lotosech uložené spící atavistické negace a nánosy morálních nečistot rozvíří a jsou přivedeny k projevu v povaze a jednání člověka. Mohou nastat i různé poruchy psychického zdraví, duševní chaos či morální anomálie a zákonitě i zcela zkreslené vnímání nadmyslových skutečností. Rovněž vliv na zdraví fyzického těla při častých extatických stavech může být nebezpečný (krevní návaly, údajně i rakovina hrtanu). Dávné lidstvo východních kultur mohlo tyto praktiky používat bezpečněji, ale po průchodu dalšími inkarnacemi až k dnešku jsme mnohem zanešenější negacemi, a proto mnozí autoři před těmito manipulacemi varují. Vývoj nelze urychlit obejitím trpělivého zrání a očistného třibení sebekontroly a sebevlády.

Bývá lákavé si svůj duchovní vývoj už na počátku nevědomky "podtrhnout" samolibou upovídáností o zážitcích či pokoušením se o zažití mimořádných stavů. To však může ničit klíčící duchovní vývoj. Pokud se sebemenšího duchovního nebo jen astrálního zážitku chopí pro jeho neobvyklost naše běžné myšlení nebo řeč, je to, jako bychom nově vyvinutý zárodek života rozcupovali a zkoumali pak mrtvolku pod mikroskopem. Mystické stavy a prožitky nejsou k ničemu, nepostupujeme-li v bdělé očistě od stovek denních libostí, nelibostí, samolibostí, zbytečností atd. Pokud se zážitek vyskytne, je třeba o něm mlčet zpočátku i před sebou samým. Vyjde-li na louku naší vnitřní pozornosti z hlubin lesa vznešený a krásný jelen, můžeme ho buď zabít a chlubit se trofejí, nebo ho tiše a s úctou pozorovat a nechat v klidu odejít, aby přišel příště znovu a snad časem stále blíže k nám. Podobně i zážitků s vyššími bytostmi, třeba andělskými, lze docílit jen trpělivou každodenní prací na sobě, nikoliv často dnes uváděnými lacinými návody a metodami, které podávají jen jakousi techniku, ale bez lásky, úcty a devoce. Vedou pak jen ke klamům astrálního bludiště.

Bývá tomu tak i s prací v lotosech. Často raději hledáme různá cvičení, aniž bychom si přiznali, že jimi unikáme před tou nejobyčejnější denní prací na své povahové sebevýchově. Ta nám často připadá moc fádni, nenese hned okultní zážitky a tedy ji považujeme za jaksi "neduchovní". Je dnes

oblíbeným tématem v kruzích módní "esoterické" subkultury hovořit o práci na lotosech asi jako o receptech na vaření a pořádat rychlokurzy na jejich otevírání, vedené na úrovni kurzů managementu nebo dealerství. Ostatně - i mnozí přednášející bývají jen šikovnými dealery s duchovnem, esoterikou či rychlým uzdravováním. Přistupujeme-li tedy k práci na lotosech jen s běžným chtěním po jakémisi rychlém duchovním zisku či "pokroku", nebo pokud s nimi a s Hadí silou jen zvědavě experimentujeme, "ládujeme"-li do lotosů jen jakési chtivě změněné vědomí, pak svůj vývoj naopak podryváme. Sedáme-li lačně ke kazetám či obrázkům, postulujícím jakési "otevírání čaker" a podobně, nepřinese to užitek, spíše zmatek v duševním zdraví.

Co tedy dělat s lotosy?

Lidské city i široce otevřená moudrost jsou pro duši i pro lotosy tím, co potrava pro tělo. Často přehlédneme v našich snahách fakt, že city jako údiv, dobrá vůle, ohleduplnost, obdiv či oddaná úcta jsou výživovými látkami, které přinášejí lotosům a tím i duši a tělu zdraví a sílu.

Zdravému vývoji lotosů pomůžeme víc, když se například vychováváme k poslechu takového Beethovena či Smetany, k hlubšímu vnímání klasického umění třeba od Rafaela až po Zrzavého. Když se například snažíme být laskavější a vcitivější na člověka, žijícího vedle nás, který třeba duševně hyne naší lhostejností či neporozuměním. Lepší než cvičení z cizích zemí a dávných dob je rozpouštění naší rozmrzelosti, umění odřící se stupidního či vulgárního filmu či hovoru, učení se pojímat lásku ne jako sebezálbnou záležitost své fantazie, ale používat ji třeba k udělení něčeho potřebného či krásného, k čemu jsou jiní neteční.

Leckoho asi zklamu. Lotosovou organizaci si udrží ve zdravém vývoji nejlépe ti, kteří to nemají jako prvoplánový záměr. Ten je totiž většinou motivován egoisticky jakýmsi kariéristickým chtěním osobního "pokroku", byť by byl zaštiťován "duchovnem". Síly lotosů jsou nesmírně jemné a každá kalná a nesprávná myšlenka a cit je poškozují. Poškozuje je i chtění mít zážitky, síly, schopnosti, i pohnutka vyvolaná zvědavostí po čemsi tajemném a neobvyklém, kam se chceme nějak vloupat. Vše musí být rozvážně integrováno do etických kontextů a pokory před tím, co nám Bůh rozhodne otevřít a darovat, až nás uzná za hodné. Prožívání a vtělování mravní sebeočisty a úcty k hodnotám do denního života, logické rozpoznávání pravdy od klamu v běžných věcech, zdravý způsob života, konání denních povinností jako služby Bohu vykoná pro vývoj lotosů tu správnou práci, a navíc nás to chrání přes duchovním sobectvím a chtěním získat výjimečné duchovní síly či kouzelnická privilegia.

Příklady práce na lotosech

Projdeme si určitý základ. Začneme u tří spodních čaker. A začneme Jiráskem. Není to tak absurdní, jak se zdá. Proč si asi v jím zpracované pověsti Bruncvík ochočil lva? Stálo ho to hodně putování, ale nakonec se lev stal jeho pomocníkem a přítelem. I pověsti a báje jiných národů opěvovaly zkrocení lva hrdinou, který se vydal hledat pravdu. Líbí se nám na tom jen pouhý děj, nebo to kdesi v naší hloubce vyvolává i nějakou úlevnou a osvobodivou odezvu? A pokud ano, proč? Dávní autoři vkládali i do zdánlivě obyčejných příběhů hlubokou symboliku, jakýsi praty, který působí dál za prahem myslí. Možná že ani sám dobrý Jirásek o tom už nevěděl. Lev, který esoterně souvisí se srdcem a krví a tedy i emocemi a pudy, nesmí člověku nezkrotně vládnout a ohrožovat jej, ale musí být podroben. Zatím vládne člověku pudovost, toužící po sladkém vyžití, zejména sexuálním. Rosikrucianské a alchymistické symboly jízdy na lvu, které přešly i do pověstí, značí právě ovládnutí nižší pudovosti a emotivnosti. Podaří-li se to, pak podle nich „člověk jede na hřbetu lva“. Tato jízda na lvu je zobrazována i na starých rytinách, k údivu turistů i historiků. Je to poukaz k tomu, že nesobecká láska, odevzdání všeho nižšího našemu božskému bratru – Kristu, vzdávání se pudovosti zejména z lásky ke druhému člověku povede i k poznání, že skutečné krásy, krásy lásky i krásy lidského těla se nelze zmocnit v bouři vášně. Ta ono čisté cítění sežehne. Nižší příroda člověka zradí, nedá mu, po čem skutečně toužil. Jako když v přítomnosti růže se nespokojíme s pohledem na její krásu a vůni a chtivě ji utrhneme – pobodáme se jejími trny. Proto ukájení vášně v lidstvu je zkratovým jednáním, kdy se domníváme, že dlouhodobý vznešený cíl lásky, po kterém všichni toužíme, lze vyplnit chvilkovým pudově pocitovým vznícením. Většinou zatím do hloubi nevíme, že rozpuštění kouzla smyslnosti přináší čistotu srdce a osvobozuje k mohutnému rozmachu duševních sil i sil léčivých – jak pro nás samotné, tak pro druhé. Ten, kdo nevyhořuje ve chvilkové rozkoši jako vích, plane mohutně tvůrčími silami, použitelnými v nejrůznějších oblastech, od umění po léčení. Nedospívá se k tomu ani samoučelnými cvičeními v lotosech, ani křečovitou askezí, ale trpělivým zráním, samostatným prohlédnutím a přeměnou iluzivních žádostí k jejich pravé podstatě.

Projasnění a ozdravení višudhi

Dejme si další příklad na hrdelním lotosu. Je lotosem mj. sebevyjádření a řeči. Je možné buď se ošálit koupí pseudomagického léčivého obrázku či kazety na "otevírání" nebo "čistění" čaker nebo se do

něho urputně soustřeďovat podle jakýchsi návodů - anebo věc pojmout jinak, od kořene: Božské tvůrčí Slovo působí trvale všude v kosmu a udržuje každým okamžikem i naše bytí. Lidstvo jednou dospěje i k jeho vědomému používání tvůrčí silou slova lásky. Duchovní bytosti nám mohou pomáhat i při obnově čistoty a posvěcení našich úst. A k čemu to? Zdá se to zase tak fádni, ba neduchovní. Ale zde právě často začíná ta skutečná práce.

Při našem samostatném poctivém úsilí se naše ústa a tím i lotos osvobozují od znečištění zneužíváním slova, které mnozí z nás používali ke lži, zášti, nesprávnému svědectví, zkruslování chování druhých podle našich sympatií či antipatií, dvojsmyslným či oplzlým vtipům, vulgarizaci úkonů a orgánů lidského těla, které bylo Bohem stvořeno, k vraždění dětské nevinnosti a důvěry, k pokrytectví, ironizování druhých, zneužívání velkých a krásných pojmů k nedůstojnému obsahu, reptání na svůj osud, srážení čistého nadšení druhých naší momentální nenáladou, snižování zásluh druhých, poškozování dobrých vztahů mezi druhými, zanášení neoprávněných pochyb či disharmonie do druhých, zlobnému či ironickému označování lidí, věcí či událostí nesprávnými názvy, k výbušnému nesouhlasu, nedbalosti při řeči, překrucování slov druhých, pochlebování, k plytkým, banálním a bezúčelným hovorům, které ubírají sílu éterickému tělu a duchovně vyčerpávají, ke společenské lži, úskočnosti, klení, nadsazování, zveličování, k udílení "knížecích" (tj. nenásledovatelných) rad, řečených jen z našeho nevcítění nebo přemoudřelosti, k rozšiřování neověřených informací, zejména pomlouvačných, k povrchně mravokárnému pohoršování se, k pronášení úsudků bez znalosti věci, události nebo osoby, jejích pohnutek a okolností, k profanaci posvátných obsahů, k rušení klidu druhých nebo přírody... Je toho hodně, že? Každý si můžeme sám dosadit podle svého. Chceme-li totiž vyslovovat slova modlitby a slova jako Bůh, Kristus, Maria, láska aj., neměla by toutéž ústní dutinou procházet nečistá slova, která z ní činí zapáchající smetiště nebo kanalizaci duševního odpadu. Pak naše slova nemají pro nikoho přesvědčovací průraznost a sílu.

Současně s pozorností na řeč můžeme pak prosit o posvěcení našeho jazyka, aby se stal hodným vydávat, byť zprvu snad jen v malém, posvátné slovo. A zde je skutečná práce na hrdelním lotosu. Mějme na paměti, že tak jako Slovo boží tvoří a udržuje vše stvořené podle odvěkého Řádu, tvoříme v našem malém měřítku slovem i my a jsme zodpovědní za vše, co jsme stvořili - nejen svými myšlenkami, city a činy, ale i slovy. Budeme připoutáni k úrovni toho, koho jsme inspirovali výrony svých myšlenek, citů i svými slovy k čemukoliv negativnímu, co takto skrze nás získal.

Mluva, pronášená s jasnou artikulací, s chápáním dopadu všech vyslovených slov na druhé, pozornost zaměřená při řeči na druhého, celkové zachovávání čistoty úst jak v mluvě, tak při jídle nás může přivést k počátkům prožívání posvátného mysteria úst, která jsou branou k taji budoucího tvoření. Slovo lásky bude klíčem k jitrnímu vstupu do brány slovanského chrámu sjednocení. Pak se i náš hrdelní lotos rozzáří tvůrčí silou a zdravím.

Halasné jásání nad svými zážitky, nad "nádhernou meditací", plánování si duchovního pokroku jen z pohnutek našeho nižšího já a podobně je jako opakovaně vytahovat rostlinku z půdy, abychom se podívali, jak jí rostou kořínky. Ty pak naopak uvadnou. Takto uvaďá i duchovní život, chybí-li trpělivost, úcta k cíli, nicnechtění apod. I správné duchovní zření závisí na vývoji lotosových plátků, to je ctností, a na správném otáčení lotosů. Ty však tvrdnou a špatně se otáčejí právě zvědavostí, nadřazeností, chlubitostí, bujarou radostí, chtivostí duchovní kariéry, nihilismem při neúspěchu, nedůvěrou ve vyšší pomoc atd. Chtivostí a upovídáností o svých mimořádných stavech či schopnostech nepěstujeme lotosové lístečky, ale jen další péra do pavího vějíře své pýchy. Práce na lotosech není záležitostí ani technickou, ani vibračně energetickou, ale morální.

Z nevydanej knihy: Průvodce zdravím od dětství k dědství (ba ještě dál)